PISMO FARANOM - maj 2020

Maj, Marijin mesec

Slovenci veljamo za Marijin narod. V mesecu maju se zbiramo k šmarnicam, pri katerih pojemo Marijine pesmi, molimo lavretanske litanije in beremo 'šmarnično' branje. Začetki češčenja Matere Božje v mesecu maju (nem. Maiandacht) segajo v srednji vek, ko so posvetna pomladna slavja posvečali Mariji. V sedanji obliki je majska pobožnost nastala v prvi polovici 18. stoletja v Italiji, od tam se je kmalu razširila v Francijo in Španijo. Sredi 19. stoletja pa je pognala korenine tudi v avstrijskih deželah, tudi pri nas. Odobril in pospeševal jo je papež Pij VII. Zdaj je majniška pobožnost v različnih oblikah razširjena po vsem katoliškem svetu. Pri nas se je majniška pobožnost začela leta 1851 v ljubljanskem bogoslovnem semenišču. Prvo šmarnično branje (Mesec Marije) pa je po francoski predlogi priredil Davorin Trstenjak že leta 1842. Šmarnična pobožnost je skoraj redno vključena v mašo, ki se zaključi z litanijami Matere Božje.

Vir: revija.ognjišče.si

BOŽJA BESEDA 4. VELIKONOČNE NEDELJE – NEDELJA DOBREGA PASTIRJA

Iz svetega evangelija po Janezu *10, 1-10*

Tisti čas je rekel Jezus: »Resnično, resnično, povem vam: Kdor ne vstopi v ovčjo stajo skozi vrata, ampak se splazi vanjo drugod, je tat in ropar. Kdor pa pride skozi vrata, je pastir ovac. Njemu vratar odpre in ovce poslušajo njegov glas in svoje ovce kliče po imenu in jih vodi iz staje. Ko vse svoje spusti ven, hodi pred njimi in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. Za tujcem pa ne bodo šle, ampak bodo bežale pred njim, ker ne poznajo glasu tujcev.« Jezus jim je povedal to priliko, pa niso razumeli, kaj jim je govóril. Jezus je znova spregovóril: »Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem vrata za ovce. Vsi, ki so prišli pred menoj, so tatovi in roparji, toda ovce jih niso poslušale. Jaz sem vrata. Kdor vstopi skozme, se bo rešil; hodil bo noter in hodil bo ven in bo našel pašo. Tat prihaja samo zato, da krade, kólje in uničuje. Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in da bi ga imeli v obilju.«

Dragi bratje in sestre, bogoslužje 4. velikonočne nedelje nam predstavlja eno najlepših podob, s katero so že v prvih stoletjih Cerkve upodabljali Gospoda Jezusa: podobo Dobrega Pastirja. Janezov evangelij nam v desetem poglavju opiše poseben način ravnanja Kristusa Pastirja do svoje črede. To je tako močan odnos, da ne bo mogel nihče več izpuliti ovc iz njegovih rok. One so namreč povezane z Njim z vezjo ljubezni ter medsebojnim poznavanjem, ki jim zagotavlja neizmerni dar večnega življenja. Istočasno pa je držo črede do Kristusa Dobrega Pastirja evangelist opisal z dvema značilnima glagoloma: **poslušati** in **hoditi za njim**. Ti dve besedi opisujeta temeljne značilnosti tistih, ki živijo v hoji za Gospodom. Predvsem gre tu za poslušanje njegove Besede, iz katere se porodi in hrani vera. Samo tisti, ki je pozoren na Gospodov glas, je sposoben v vesti sprejeti takšne odločitve, da bi deloval po Božje. Iz poslušanja torej izhaja hoja za Jezusom. Kot učenci ravnamo, potem ko smo poslušali in notranje sprejeli Učiteljev nauk, če ga vsakodnevno tudi živimo. Na današnjo nedeljo čisto spontano priporočamo Bogu pastirje Cerkve in tiste, ki se pripravljajo, da bodo postali pastirji. Prosim vas za posebno molitev za škofe, tudi za rimskega škofa, za župnike ter za vse tiste, ki so prijeli odgovornost za vodenje Kristusove črede, da bi bili zvesti in razumni pri izvrševanju njihovega služenja. Še posebej pa na današnji svetovni dan molitve za duhovne poklice prosimo za duhovniške poklice, da ne bi primanjkovalo vrednih delavcev na Gospodovi žetvi. Sedemdeset let je že od takrat, ko je častitljivi Pij XII. ustanovil Papeško družbo za duhovniške poklice. Pravo spoznanje mojega predhodnika je bilo utemeljeno na prepričanju, da poklici rastejo in zorijo v delnih Cerkvah, kjer to omogoča zdravo družinsko okolje, okrepljeno z vero, brezpogojno ljubeznijo in pobožnostjo. Poklicanost se začne uresničevati, ko se

»izstopi iz svoje zaprte volje in ideje o samouresničenju, se potopi v Božjo voljo in se ji pusti voditi«. Tudi v današnjem času, ko Gospodov glas tvega, da bo preplavljen s tolikimi drugimi glasovi, je vsaka cerkvena skupnost poklicana, da spodbuja ter skrbi za poklice v duhovništvo ter posvečeno življenje. Ljudje namreč vedno potrebujejo Boga, tudi v današnjem tehnološkem svetu, zato bo vedno potreba po pastirjih, ki oznanjajo Gospodovo Besedo ter omogočajo srečanje z Njim v zakramentih. Dragi bratje in sestre, okrepljeni z velikonočnim veseljem in z vero v Vstalega, zaupajmo naše namene in prošnje Devici Mariji, materi vsakega poklica, da s svojo priprošnjo prebudi in podpira številne in svete poklice v službi Cerkvi in svetu.

Vir: hozana.si

Kateri so pogoji za uspešno molitev?

Jezus nas uči, da Boga imenujemo Abba, »očka«. Jezus se je obračal k Očetu kot Sin. Jezus je ves dan prebil z ljudmi, zvečer pa se je umaknil v samoto. Evangelisti poročajo, da je molil cele ure. Jezus se je v molitvi pogovarjal z Očetom. Pogoj za pravo molitev je, da nam Bog ni tujec, da se ne pogovarjamo z Njim, kot da je na koncu sveta, da se sprašujemo, ali nas sploh sliši. Sveto pismo pravi, da je Bog vsem ustvaril ušesa, da vsi slišijo najmanjši šepet. Tako tudi Bog sliši vsako našo izgovorjeno besedo. Zato je potrebno z Bogom vzpostaviti odnos, verjeti, da nas neskončno ljubi in da nas želi osrečiti. Psalmist pravi: »Odpri svoja usta, da jih napolnim!« (Ps 81,11) Bog nas želi izpolniti z vsakim blagoslovom, zemeljskim in nebeškim. Biti z Bogom pomeni, uživati njegovo bližino, ljubezen in tisto neizmerno milino, ki jo daje Bog tistim, ki ga ljubijo in imajo čisto srce. Kadar imamo čisto srce, vidimo Boga, ker je Jezus rekel: »Blagor čistim v srcu, ker bodo Boga gledali.« (Mt 5,8) Zato je tako pomembna redna spoved naših grehov. »Moliti in ljubiti,« pravi sv. Janez Vianney, »je blaženost človeka na zemlji.« Molitev ne sme biti prisila, ampak najlepše srečanje z Gospodom, z neskončno lepoto, nežnostjo in ljubeznijo. Moliti, pomeni biti z Jezusom. To pomeni, ne delati z naporom ali nekaj na silo, ampak mirno sedeti z odprtimi dlanmi in odprtega srca ter poslušati. Predati sebe in svoje življenje Gospodu, zavedati se, da je Jezus z nami. To je kot sedeti na soncu in sprejemati toplino, tako sprejemamo od Jezusa ozdravljenje. Z molitvijo se prejema bistveno več, kot svet lahko sploh pričakuje. Hiteti k molitvi, izkoristiti vsak trenutek dneva za branje Svetega Pisma, za prejem svetih zakramentov, to pomeni živeti molitev. Ko postanemo ljudje molitve, bomo videli, kako nam zle sile ne morejo nič, ker je z nami in v nas Bog, ki je močnejši od zla. V evangeliju beremo o farizeju in cestninarju, ki sta šla v tempelj molit. Farizej se je imel za boljšega od drugih, zato ni šel opravičen na svoj dom, cestninar pa je priznal svojo nepopolnost, grešnost, zato mu je Bog odpustil. Jezus je pohvalil njegovo iskreno in ponižno molitev ter pogum, da je stopil pred Gospoda. Molitev je pravzaprav boj proti ideologijam, prosti miselnosti tega sveta, proti racionalizmu in ravnodušnosti, proti lastnim neuspehom in slabostim, proti lastnim grehom, proti duhovni trmi, oholosti in praznoverju. Najvišja oblika molitve je sveta maša. Vsak kristjan bi moral imeti čas za obisk svete maše. Če ljubimo Jezusa, bomo našli čas, da bomo z Njim. Jezus zagotovo želi biti z nami. On mora biti naša prva Ljubezen. Več časa, ko mu bomo namenili, bolj bo ta ljubezen rasla in bolj mu bomo podobni. Pogoj, da bomo dobri molivci, je, da bomo prijatelji s Svetim Duhom. On v nas moli z neizrekljivimi vzdihi. Sveti Duh nam je podarjen, da bi molili. Sveti Pavel pravi v pismu Rimljanom: »..da je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan« (Rim 5,5) Primer je molitev za ozdravljenje, če je to dobro za naše zveličanje. Bodimo sredstvo v Božjih rokah, vsa uslišanja so sad naše vere in Božje ljubezni, ki je brezmejna. Naj bodo naša srca, vedno obrnjena h Gospodu, ki je vse v vsem!

Vir: Prenova, KKPSLO

ZGODILO SE JE:

Letos žal nismo mogli skupaj obhajati velikonočnih praznikov v župnijskih cerkvah. Duhovniki smo maševali zasebno v cerkvah, ostali verniki pa ste spremljali prenose svetih maši po različnih medijih. Prilagam sliko, slikano po jutranji sveti maši na Veliko noč. Hvala Krištofu za okrasitev župnijske cerkve pri Svetem Križu.

PRED NAMI:

ŠMARNICE

V mesecu maju se bodo pri svetih mašah med tednom brale šmarnice, ki jih je pripravil pater cistercian Anton Nadrah, z naslovom »Vse Slovence k Bogu dvigaj«.

Vabim vas, da v mesecu maju v družinah ali posamično več molite **rožni venec in litanije Matere Božje,** za uresničitev Njenih namenov v naši domovini in narodih celega sveta.

Priporočam, da prisluhnete pričevanju o moči molitve rožnega venca in litanij proti našemu sovražniku hudiču: https://www.youtube.com/watch?v=qdMbcrhYb0E prevod je v hrvaščini.

SVETI KRIŽ - 13. maj »fatimski dan«

Sveta maša bo pri Svetem Križu na fatimski dan ob 19. uri. Daroval jo bo novomašnik Rok Pogačnik. Procesije z lučkami letos ne bo, zaradi prepovedi zbiranja na javnih površinah.

V Fatimi na Portugalskem se je Marija prikazala trem otrokom, Jacinti (Hiacinti), Francku in Luciji 13. maja 1917 in potem še vsak mesec do 13. oktobra. Nekateri so tem prikazovanjem kmalu verjeli, drugi pa so jim ostro nasprotovali. Cerkvena oblast je začela strogo in natančno preiskovati vedenje otrok, sporočila, prikazni, čudeže, razpoloženje vernih in neverujočih. Raziskava je trajala osem let in 30. oktobra 1930 je leirijski škof Jose Coreira di Silva objavil Pastirski list o češčenju rožnovenske Matere Božje v Fatimi. V njem je zapisal: "Ko sem ponižno klical na pomoč Svetega Duha, v zaupanju na varstvo Preblažene Device, v soglasju s svojimi škofijskimi svetovalci izjavljam, da so videnja otrok v dolinici Iria dne 13. maja in vsakega trinajstega dne v mesecu do oktobra 1917 verodostojna. Češčenje naše ljube Gospe fatimske uradno dovoljujem."

Pri **prvem prikazovanju** je Marija naročila pastirčkom, naj odslej pobožno molijo **rožni venec**. Nato jih je vprašala, ali se hočejo Bogu darovati s tem, da mu bodo radi prinašali žrtve in sprejemali vse trpljenje v spravo za številne grehe, s katerimi ljudje žalijo Boga. Otroci so to obljubili.

Pri **junijskem prikazovanju** jim je Gospa povedala "**prvo skrivnost**". Po Jacinto in Francka bo kmalu prišla, Lucija pa bo živela dalj časa, ker hoče po njej Jezus razširiti po svetu **češčenje Marijinega brezmadežnega Srca**.

Pri **julijskem prikazovanju** so vidci za trenutek smeli videti ognjeno morje, kjer trpe hudobci in pogubljene duše. Potem je Marija napovedala svetovno vojno, končno zmago njenega brezmadežnega Srca in da se bo Rusija spreobrnila. To je "**druga fatimska skrivnost**".

"**Tretja fatimska skrivnost**"

Na pragu tretjega tisočletja krščanske zgodovine, ko nekateri "preroki nesreče" napovedujejo konec sveta, je še bolj živo vprašanje "tretje fatimske skrivnosti". V svojih spominih jo je leta 1943 zapisala sestra Lucija, edina tedaj še živeča od treh pastirčkov, ki se jim je v Fatimi prikazovala Marija od 13. maja do 13. oktobra 1917. Besedilo "tretje skrivnosti" ni bilo objavljano, temveč je bilo v zapečatenem pismu izročeno papežu Piju XII. Njegov naslednik Janez XXIII. je pismo dobil v roke leta 1959. Nadškof Loris Capovilla, tajnik tega papeža, ki mu je besedilo dal prebrati, je v pogovoru za verski tednik Famiglia cristiana konec novembra 1997 izjavil, da tretja fatimska skrivnost ne napoveduje katastrofe za človeštvo in Cerkev, temveč poudarja, da moramo bolj zares vzeti evangeljski klic k pokori in spreobrnjenju. Prerokom "konca sveta" je hotel zapreti usta tudi papež Janez Pavel II., ki je pri splošnih avdiencah ob sredah začel s katehezami priprave na jubilej druge tisočletnice odrešenja. "Edino Bogu je znano, kakšna bo prihodnost. Mi pa vemo, da bo to

vsekakor prihodnost milosti, izpolnitev božjega načrta ljubezni za vse človeštvo in za vsakogar od nas. Zato gledamo v prihodnost polni zaupanja in se ne prepuščamo strahu."

Papež Janez XXIII. je pismo sestre Lucije, ki vsebuje tretjo fatimsko skrivnost, prejel 17. avgusta 1959, deset mesecev po svoji izvolitvi. Kako ga je sprejel, so vprašali nadškofa Lorisa Capovilla, tedaj papeževega tajnika.
Zelo umirjeno, z vero preprostega krščanskega človeka. Pismo so mu izročili v ponedeljek. Jaz bi ga odprl takoj, on pa mi je rekel: "Odprl ga bom v petek s svojim spovednikom." To dokazuje njegovo modrost in resnost. Besedilo je res prebral skupaj s svojim spovednikom, potem pa se mu je zdelo primerno, da ga pokaže svojim najbližjim sodelavcem pri nekaterih vatikanskih uradih. Ne vem, kako so ga sprejeli, ker nisem bil zraven. Dejstvo je, da mi je potem narekoval pripombo, s katero dokončno in pastoralno odločitev glede tretje fatimske skrivnosti prepušča drugim. Kot bi hotel reči: Ne prenaglimo se. To stališče se mi zdi trezno, uvidevno.

- Lahko bi to razumeli kot prelaganje odgovornosti na ramena drugih, svojih naslednikov...

Ne bi rekel. Sicer pa je bilo pismo naslovljeno na Pija XII. in če je tudi ta veliki papež sklenil, da ničesar ne objavi, je pač že moral imeti razlog za to. Časniki so pisali, da bo to besedilo sestre Lucije objavljeno leta 1960. Glede tega nikoli nisem slišal ničesar iz ust papeža ali njegovih najbližjih sodelavcev; vsem se zdi primerno, da spoštujejo odločitev Pija XII.

- Nekateri so obtožili papeža Janeza, da besedila tretje fatimske skrivnosti ni hotel objaviti zato, ker naj bi se le-ta nanašala na zmote in odpade v Cerkvi zaradi drugega vatikanskega koncila, ki ga je bil sklical papež Roncalli. Kaj pravite na te obtožbe?

Zelo preprosto jih lahko zavrnem: papež Janez XXIII. je umrl leta 1963. Ko bi on "cenzuriral" fatimsko sporočilo, bi njegovi nasledniki lahko objavili, kar je bilo po vesti nujno.

- Brali ste besedilo "tretje skrivnosti"? Ali ste se kdaj o tem pogovarjali s papežem Janezom?

- Ne, nikoli. Seveda pa to ne pomeni, da se papežu sporočilo ni zdelo važno. Lahko pa si mislim, da je bilo vključeno v njegov notranji pogovor z Bogom. Papež Janez je v svojih nagovorih romarjem in v svojih dokumentih pogosto omenjal Fatimo, fatimsko sporočilo. Globoko sled je v njegovem srce pustilo romanje v Fatimo leta 1956. Ko je kardinala Roncallija, ki je bil tedaj patriarh v Benetkah, junija 1958 obiskal publicist Tommaso Gallarati Scotti, sta se s patriarhom pogovarjala o cerkvenih zadevah, tudi o možnosti skorajšnjega konklava (papež Pij XII. je bil že v letih). Kakor bi svojega sogovornika hotel povabiti h globljemu razumevanju mističnega življenja Cerkve, je patriarh šel po dve podobici, kakršne je delil otrokom pri svojih pastoralnih obiskih po župnijah: na eni je bil Francek, na drugi pa njegove sestra Jacinta, fatimska pastirčka, ki sta videla našo Gospo in sta svetniško umrla že v nežni otroški dobi. V svojega gosta je uprl oči in dejal: "Postati moramo podobni tema otrokoma, če hočemo priti v nebeško kraljestvo." Bil je ves prevzet nad sporočilom preprostosti, uboštva, molitve in spokornosti teh fatimskih otrok.

- Ali se vam ne zdi, da bi bilo pametno objaviti "tretjo skrivnost" Fatime, da bi tako naredili konec raznim "ugibanjem"?

Mislim, da bi bilo treba na neki način razsvetliti javno mnenje in sredstva obveščanja glede tega, da bi se izognili takim zastrašujočim ali zavajajočim razlagam.

- Vi poznate "tretjo fatimsko skrivnost"; ali lahko rečete, da so razlage, ki jih širijo, izmišljene?

Niso mi znane vse razlage. Lahko pa povem le to: ko sem pozorno in zbrano prebral tisto besedilo, je to pripomoglo, da se je okrepilo moje češčenje Marijinega Brezmadežnega Srca. Sporočilo mi je prineslo zares veliko duhovno korist.
- Kaj menite o verzijah, po katerih naj bi besedilo vsebovalo katastrofalne napovedi za človeštvo ali za Cerkev?

Ne oziraje se na to, kar je zapisano na tistih listih, lahko iz Svetega pisma, iz samih evangelijev zvemo, da **človeštvo čakajo številne preizkušnje**. Kar pa zadeva Cerkev, nam dajo misliti Jezusove besede: "**Ali bo Sin človekov, ko pride, našel vero na zemlji?**" To so skrbi in težave vsakega dne. Vsakdanje so tudi razmere boja, nasprotovanj in preganjanj.

- Ali nam - dokler besedilo ni objavljeno, če sploh kdaj bo - lahko ponudite ključ za branje "tretje skrivnosti"?

Takega ključa nimam. Najdemo pa ga v evangeliju. V prvem poglavju Markovega evangelija beremo sporočilo: "Božje kraljestvo se je približalo. Spreobrnite se in verujte evangeliju." Kardinal Roncalli, poznejši Janez XXIII., je kot romar v Fatimi dejal, da se je božje razodetje sicer zaključilo, vendar pa Bogu ni nemogoče posredovati novih razlag starega razodetja v duhovno korist nas samih, za življenje Cerkve in v blagor vsega človeštva.

(pričevanje 01_1998)

Tretjo preroško skrivnost pa je kongregacija za vero skrivala celih osemdeset let, vse do leta 2000, ko jo je v dvorani, natrpani časnikarjev, prebral kardinal Sodano.

Šlo je za videnje fatimskih otrok. Videli so škofa v belem, v katerem so čutili papeža, kako se je ves onemogel vzpenjal na neki hrib, s križem na vrhu, za njim pa škofje, duhovniki, sestre in tudi navadni verniki. Na vrhu je čakala četa vojakov, ki jih je po vrsti pobijala, začenši s škofom v belem.

Po atentatih na Trgu sv. Petra je Janez Pavel II. videl v tistem belem človeku sebe. Tako tudi ljudje okrog njega in večina ljudi: prerokbo so videli izpolnjeno v atentatih. Janez Pavel II. je v zahvalo Mariji, da ga je rešila krogle, ki bi naj zadela njegove življenjske organe, dal vkovati kroglo v diadem za njen kip v Fatimi.

Vendar je ostala nejasnost: papež je ostal živ in prav tako ostali ljudje ob njem. Prerokba je bila torej izpolnjena samo delno in tako je vrsta ljudi začela študirati primer in prišla do domneve, da se napol izpolnjena prerokba utegne uresničiti v prihodnosti. Nekdo je celo izrazil domnevo, da celotno prerokbo utegne uresničiti Antikrist v svojem najbolj krvavem nastopu proti Cerkvi. Če bi bilo tako, bi to dokazovalo, da božji načrti niso nekaj nespremenljivega, ampak je njihova uresničitev odvisna tudi od vloge, ki jo ima človek (pokora, molitev). Saj je rešitev Janeza Pavla II. bila sad molitve njegove Cerkve.

Danes, ob splošnem sprejemanju vsaj navideznega demokratičnega sistema in po propadu toliko osebnih diktatur, si je težko zamisliti, da bi kdorkoli zmogel takšno antikristovsko vlogo. Ta hipoteza nam je skrivaj nepredstavljiva. Tako moramo prepustiti zgodovini, da pred poslednjim dnem dokaže, ali se je prerokba o uboju belega človeka, kakor so to videli fatimski pastirčki, v celoti ali samo delno izpolnila.

Ob **zadnjem prikazovanju** oktobra se je zbralo okoli 70.000 ljudi. Marija se je predstavila kot Gospa svetega rožnega venca in naročila, naj njej v čast na tem kraju postavijo kapelo.

Vir: druzina.si in revija-ognjisce.si

PROŠNJI DNEVI PRED VNEBOHODOM

Dnevi pred praznikom Gospodovega vnebohoda (ponedeljek, torek, sreda) so prošnji dnevi, ko prosimo za lepo vreme, dobro letino, blagoslov pri delu in za Božje varstvo.

Razpored svetih maš bomo letos prilagodili razmeram zaradi preprečevanja širjenja Covid-19. Zato bodo vse svete maše v župnijski cerkvi na Jesenicah po ustaljenih urah.

Naj bodo prošnji dnevi naš odgovor na Jezusovo zagotovilo: »**Prosite in se vam bo dalo!**«

VEROUK, PRVO SVETO OBHAJILO IN SVETA BIRMA

V skladu z *Izrednimi navodili slovenskih škofov* za preprečevanje širjenja COVID-19 je **verouk** do preklica odpovedan. S tem je prejem **prvega svetega obhajila** preložen na kasnejši čas, možno v mesecu juniju (do 5 otrok hkrati) ali v jeseni. Pogoj za prejem prvega svetega obhajila je ustrezna pripravljenost otrok.

Podeljevanje **zakramenta birme** je zaradi osebnega stika med birmancem in birmovalcem preloženo na jesenski čas. Nove termine birm bodo posamezne škofije uskladile z župniki.

POLETNI ORATORIJ 2020

Letošnji poletni oratorij na Stari Savi bo po prvotnem načrtu od petka 26. junija do torka 30. junija. Če oratorija zaradi preprečevanja možnosti okužb ne bomo mogli izvesti v tem času, je možni rezervni termin od sobote 22. avgusta do srede 26. avgusta. Geslo letošnjega oratorija je »ZAUPAM, ZATO SI UPAM."

NOVA MAŠA MARTINA LEBANA

Letos se nam obeta velika milost nove maše. Še vedno upamo, da se bodo razmere toliko uredile, da bo Martin mašniško posvečenje lahko prejel v ljubljanski stolnici na praznik svetih apostolov Petra in Pavla **29. junija ob 9. uri.** Nova maša pa upamo, da bo v župnijski cerkvi Svetega Lenarta **5. julija ob 10. uri**. Drugače pa bo prestavljena na kasnejši možni čas.

Kot duhovna priprava na bližajoča nova mašniška posvečenja nam je Martin posredoval naslednjo molitev:

Dobri Oče,
svojega ljubljenega Sina si postavil za velikega in večnega duhovnika.
V času pred novo mašo Te prosimo,
zbujaj v nas ljubezen do bližnjega in zakramentov Cerkve.
Nakloni bodočim novomašnikom poguma in veselja
za služenje Tvojemu ljudstvu,
vsem, ki jih kličeš v svojo službo, pa moči za zvesto hojo za Teboj.
Vse to Te prosimo po Kristusu,

našem Gospodu.
Amen.

PRESTAVLJENO JE ŽUPNIJSKO ROMANJE NA POLJSKO

Zaradi izrednih razmer smo prestavili štiridnevno romanje na Poljsko na kasnejši termin in sicer od **26. do 29. oktobra**. Upam, da bomo takrat lahko šli na romanje, drugače ga bomo ponovno morali prestaviti na kasnejši termin, ko se bodo razmere uredile. Na romanju si bomo ogledali Krakow, Marijino središče v Częstochowi, Wielicka - rudnik soli, Auschwitz – koncentracijsko taborišče in Wadowice - rojstni kraj svetega papeža Janeza Pavla II. 18. maja bo ravno obhajal 100 rojstni dan! Odhod avtobusa bo v ponedeljek ob 5h, vrnemo pa se v četrtek zvečer. Cena romanja je 300€ na osebo, ki vključuje vstopnine, polni penzion, nočitve v dvoposteljnih sobah v hotelu FeroExpress 3*. Doplačilo za enoposteljno sobo je 60€. Prijave na romanje sprejemamo v župnijski pisarni. Ob prijavi prosim poravnajte tudi akontacijo 50€.

KARITAS

Zaradi epidemije Koronavirusa Župnijska karitas do nadaljnega ne obratuje.
Za potrebe Karitasa (plačilo položnic prosilcev in druge stroške) lahko nakažete svoje darove na račun Karitasa: SI56 6100 0000 2930 911. **Hvala za vsak vaš dar!**

Darove za župnijo lahko v času epidemije nakazujete na bančni račun župnije: SI56 6100 0002 0488 881 za župnijo Jesenice in za župnijo Sveti Križ nad Jesenicami: SI56 6100 0002 0492 955.

NOVA KAPELA V DOMU FRANCETA BERGLJA

Ureditev nove kapele v Domu Franceta Berglja je v zaključni fazi. Izredne razmere zaradi Koronavirusa so zaustavile dela, da ni dokončana do 1. maja, vendar upamo, da se bodo dela lahko ponovno kmalu nadaljevala. Kapelo bo krasil tabernakelj, kip Svetega Jožefa in kip Marije, ki ste jih z vašimi darovi pomagali kupiti nekateri izmed vas. Hvala za vaše darove!

MOLITVENI NAMEN SVETEGA OČETA ZA MESEC MAJ:

Za evangelizacijo: Za diakone
Molmo, da bi diakoni z zvestim služenjem Besedi in ubogim bili poživljajoče znamenje za celotno Cerkev.

V OČETOV HIŠO SO ODŠLI:

Angela Branc (Planina pod Golico), Marijan Burlačenko (1.maja), Lojzka Starc (Bergelj)

BRALCI BOŽJE BESEDE:

maj	**7.30**	**10.00**

5. velikonočna nedelja	MARJETA ŽOHAR	NIVES REGEIS
10.5.	ANAMARIJA DIJAK	MATEJA KEŠINA
6. velikonočna nedelja	SONJA KUMAR	VALENTIN RAVNIK
17.5.	ALENKA RAVNIK	MARIJA KOZMUS
7. velikonočna nedelja	MARTA REBOLJ	KLEMEN VOLČINI
24.5.	POLONCA ŠIMNIC	VESNA VOLČINI
Binkošti	MARIJA MULEJ	SARA ĐUKANOVIČ
31.5.	META RAKOVEC	SONJA RAJKOVIČ
Nedelja Svete Trojice	MARTINA NEMEC	ŽIGA VIŠNAR
7.6.	ALOJZIJA RAVNIK	MATEJA KEŠINA